Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 18 b § 1 mom. 4 punkten, 18 c och 18 d §, 26 a § 3 mom., 26 b § 1 mom. 4 punkten, 63 § 2 mom., 63 c—63 e § och mellanrubrikerna före dem, 63 f och 63 g §, 70 § 2 mom., 72 a §, 72 b § 2 mom., det inledande stycket i 72 g § samt 162 och 209 s §,

av dem 18 b § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 1767/1995, 18 c och 18 d § sådana de lyder i lag 416/2018, 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom. samt 63 e och 63 f § sådana de lyder i lag 935/2004, 26 b § 1 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 505/2014, 63 c och 72 a § samt 72 b § 2 mom. sådana de lyder i lag 1486/1994, mellanrubriken före 63 d § sådan den lyder i lag 1392/2010, 63 d § sådan den lyder i lagarna 1392/2010 och 505/2014, 63 g § sådan den lyder i lagarna 935/2004, 331/2005, 605/2009, 399/2012 och 505/2014, 70 § 2 mom. sådant det lyder i lag 763/1999, det inledande stycket i 72 g § sådant det lyder i lag 331/2005 samt 162 och 209 s § sådana de lyder i lag 773/2016, samt

fogas till lagen nya 18 e, 18 f, 26 h och 26 i §, en ny mellanrubrik före 63 f § och till lagen en ny 63 h § som följer:

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a § om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

— —

4) för sådan försäljning som nämns i 63 d §, eller

— —

18 c §

En näringsidkare anses inte sälja en vara så som avses i 18 a §, om näringsidkaren överför varan genom arrangemang med avropslager. I stället anses näringsidkaren sälja den vara som näringsidkaren överfört genom dessa lagerarrangemang som gemenskapsintern försäljning mot vederlag i enlighet med 72 b § 1 mom. vid den tidpunkt då den näringsidkare som varan var avsedd att säljas till övertar äganderätten till varan.

Arrangemang med avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

1) en näringsidkare eller någon annan för näringsidkarens räkning överför en vara från Finland till en annan medlemsstat, där varan senare avses säljas till en annan näringsidkare som har rätt att få äganderätt till varan i enlighet med ett avtal mellan de båda näringsidkarna,

2) den näringsidkare som överför varan har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphör och har inte heller något fast driftställe där,

3) den näringsidkare till vilken varan är avsedd att säljas så som avses i 1 punkten är införd i registret över mervärdesskattskyldiga i den stat där transporten upphör, och den i 2 punkten avsedda näringsidkaren känner till näringsidkarens identitet och mervärdesskattenummer i medlemsstaten i fråga vid den tidpunkt då transporten inleds,

4) den näringsidkare som överför varan fullgör sina skyldigheter enligt 162 § 1 mom. 4 punkten och 209 s § 2 mom.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den näringsidkare som varan var avsedd för när transporten inleddes tillämpas också på en annan näringsidkare som trätt i dennes ställe med ett motsvarande avtal, om den näringsidkare som överför varan känner till den andra näringsidkarens

identitet och mervärdesskattenummer vid ersättningstillfället och gör en anteckning om ersättandet i den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

Om varan inte har sålts till den näringsidkare som avses i 2 mom. 3 punkten och ingen av de situationer som anges i 18 d § har uppstått inom 12 månader från det att varan ankom till den medlemsstat där transporten upphörde, ska varan med avvikelse från 1 mom. anses ha blivit såld så som avses i 18 a §. Försäljningen anses då ha skett dagen efter 12-månadersperiodens utgång. Ingen försäljning anses emellertid ha skett om varan inte har sålts mot vederlag och varan senast den nämnda dagen har återsänts till Finland, och det har gjorts en anteckning om detta i den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

18 d §

En vara anses ha blivit såld så som avses i 18 a §, om någon av följande situationer har uppstått före utgången av den tidsfrist som avses i 18 c § 4 mom.:

1) något av de villkor som avses i 18 c § 2 mom. upphör att vara uppfyllt,

2) den näringsidkare som avses i 18 c § 2 mom. 3 punkten ersätts av en annan person, men villkoren i 18 c § 3 mom. uppfylls inte,

3) varan säljs till en annan person än den näringsidkare som avses i 18 c § 2 mom. 3 punkten,

4) varan transporteras till ett annat land än Finland, eller

5) varan har förstörts, gått förlorad eller stulits.

I de situationer som avses i 1 mom. anses försäljningen enligt 18 a § ha skett den dag då

1) villkoret inte längre uppfylldes,

2) näringsidkaren ersattes av en annan person,

3) försäljningen enligt 1 mom. 3 punkten skedde,

4) transporten enligt 1 mom. 4 punkten inleddes,

5) varan de facto avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag det upptäcktes att varan var förstörd eller försvunnen.

18 e §

Med voucher avses ett instrument för vilket det finns en skyldighet att godta det som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster och där de varor och tjänster som instrumentet avser eller de potentiella försäljarnas identitet anges antingen på själva instrumentet eller i tillhörande dokumentation, såsom i användningsvillkoren. Frimärken betraktas inte som vouchrar.

Ett instrument som getts ut av en näringsidkare som säljer telekommunikationstjänster och som kan användas som vederlag för bland annat dessa tjänster betraktas som en voucher, vilket ändå inte påverkar tillämpningen av 41 och 42 § på försäljningen av separata tjänster som utgivaren eventuellt tillhandahåller med hjälp av instrumentet.

Med enfunktionsvoucher avses en voucher där beloppet av den mervärdesskatt som ska betalas på försäljningen av de varor och tjänster som vouchern avser och försäljningslandet för varorna och tjänsterna är känt vid tidpunkten för utställandet av vouchern. Med flerfunktionsvoucher avses en annan voucher än en enfunktionsvoucher.

18 f §

En överlåtelse av en voucher utgör inte försäljning av en vara eller en tjänst separat från försäljningarna av de varor eller tjänster som vouchern avser. Försäljningen av en eventuell separat tjänst som hänför sig till distributionen av vouchern omfattas av beskattning i enlighet med de allmänna bestämmelserna.

Det vederlag för försäljningen av en enfunktionsvoucher som den som säljer de varor eller tjänster som vouchern avser erhållit betraktas som vederlag eller en del av det enligt 15 § 1 mom. 2 punkten för försäljningen av dessa varor och tjänster.

När en skattskyldig som inte är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag eller partiellt vederlag för försäljning av varor eller tjänster överlåter vouchern i eget namn, anses

denne sälja de varor och tjänster som vouchern avser till den som köper vouchern. Detta tillämpas endast om det är klart att voucherns värde täcker hela vederlaget för försäljningen av de varor eller tjänster som vouchern avser.

En näringsidkare som är skyldig att godta en enfunktionsvoucher som vederlag för försäljning av varor eller tjänster, anses ha sålt varorna eller tjänsterna till en sådan skattskyldig som i enlighet med 3 mom. anses ha sålt dem till den som köper vouchern.

26 a §

— —

Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga om sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom., 63 a eller 63 e §.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

— —

4) för sådan försäljning som nämns i 63 d §, eller

— —

3 a kap.

Gemenskapsinterna varuförvärv

26 h §

En näringsidkare anses inte göra ett gemenskapsinternt varuförvärv så som avses i 26 a § 2 mom. om näringsidkaren överför varan genom arrangemang med avropslager. I stället anses den näringsidkare som varan är avsedd för göra ett gemenskapsinternt förvärv mot vederlag så som avses i 26 a § 1 mom. vid den tidpunkt då näringsidkaren övertar äganderätten till den vara som överförts genom dessa lagerarrangemang.

Arrangemang med avropslager anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:

1) en näringsidkare eller någon annan för näringsidkarens räkning överför en vara från en annan medlemsstat till Finland, där varan senare avses säljas till en annan näringsidkare som har rätt att få äganderätt till varan i enlighet med ett avtal mellan de båda näringsidkarna,

2) den näringsidkare som överför varan har inte etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland, och har inte heller något fast driftställe här,

3) den näringsidkare till vilken varan är avsedd att säljas så som avses i 1 punkten är införd i registret över mervärdesskattskyldiga i Finland, och den i 2 punkten avsedda näringsidkaren känner till näringsidkarens identitet och finska mervärdesskattenummer vid den tidpunkt då transporten inleds,

4) den näringsidkare som överför varan fullgör de skyldigheter enligt lagstiftningen i den medlemsstat där transporten inleds som motsvarar de skyldigheter som anges i 162 § 1 mom. 4 punkten och 209 s § 2 mom.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den näringsidkare som varan var avsedd för när transporten inleddes tillämpas också på en annan näringsidkare som trätt i dennes ställe med ett motsvarande avtal, om den näringsidkare som överför varan känner till den andra näringsidkarens identitet och finska mervärdesskattenummer vid ersättningstillfället och gör en anteckning om ersättandet i en sådan förteckning enligt lagstiftningen i den medlemsstat där transporten inleds som motsvarar den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

Om varan inte har sålts till den näringsidkare som avses i 2 mom. 3 punkten och ingen av de situationer som anges i 26 i § har uppstått inom 12 månader från det att varan ankom till Finland, ska den som överfört varan, med avvikelse från 1 mom., anses ha gjort ett gemenskapsinternt

varuförvärv i enlighet med 26 a § 2 mom. Det gemenskapsinterna förvärvet anses då ha skett dagen efter 12-månadersperiodens utgång. Inget gemenskapsinternt förvärv anses emellertid ha skett om varan inte har sålts mot vederlag och varan senast den nämnda dagen har återsänts till den medlemsstat där transporten inleddes, och det har gjorts en anteckning om detta i en sådan förteckning i den medlemsstaten som motsvarar den förteckning som avses i 209 s § 2 mom.

26 i §

Den som överför varan anses ha gjort ett gemenskapsinternt varuförvärv i enlighet med 26 a § 2 mom., om någon av följande situationer har uppstått före utgången av den tidsfrist som avses i 26 h § 4 mom.:

1) något av de villkor som avses i 26 h § 2 mom. upphör att vara uppfyllt,

2) den näringsidkare som avses i 26 h § 2 mom. 3 punkten ersätts av en annan person, men villkoren i 26 h § 3 mom. uppfylls inte,

3) varan säljs till en annan person än den näringsidkare som avses i 26 h § 2 mom. 3 punkten,

4) varan transporteras till ett annat land än den medlemsstat som varan ursprungligen överfördes från, eller

5) varan har förstörts, gått förlorad eller stulits.

I de situationer som avses i 1 mom. anses det gemenskapsinterna förvärvet ha skett den dag då

1) villkoret inte längre uppfylldes,

2) näringsidkaren ersattes av en annan person,

3) försäljningen enligt 1 mom. 3 punkten skedde,

4) transporten enligt 1 mom. 4 punkten inleddes,

5) varan de facto avlägsnades eller förstördes, eller, om det är omöjligt att fastställa vilken dag detta skedde, den dag det upptäcktes att varan var förstörd eller försvunnen.

63 §

— —

En vara som ska transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat föreskrivs i 3 mom. eller i 63 a, 63 b eller 63 e §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

— —

Hänförande av transporten till försäljningen vid gemenskapsinterna kedjetransaktioner

63 c §

Om samma varor säljs flera gånger efter varandra och transporteras från Finland till en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till Finland, direkt från den första säljaren till den sista köparen i kedjan, ska endast försäljningen till den mellanliggande säljaren betraktas som försäljning av varor med transport.

Om den mellanliggande säljaren emellertid har meddelat den föregående säljaren sitt mervärdesskattenummer i den medlemsstat där transporten inleds, betraktas endast den försäljning som gjorts av den mellanliggande säljaren som försäljning av varor med transport.

Med mellanliggande säljare avses en sådan säljare i kedjan, annan än den första säljaren, som transporterar varorna, antingen själv eller genom en tredje part för sin räkning.

Försäljning ombord på transportmedel inom gemenskapens område

63 d §

Då varor har sålts ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under persontransport inom gemenskapens område, anses försäljningen ha skett i Finland endast då transporten har inletts här.

Med persontransport inom gemenskapens område avses transporter mellan avgångs- och destinationsorten utan uppehåll utanför gemenskapen. Återtransporten betraktas som en separat transport.

Med avgångsorten för en persontransport avses den ort där passagerare första gången kan gå ombord på transportmedlet inom gemenskapens område. Med destinationsorten för en persontransport avses den ort där passagerare sista gången kan stiga av transportmedlet inom gemenskapens område.

Om transportmedlet mellan avgångs- och destinationsorten stannar utanför gemenskapen, anses som destinationsort för transporten före uppehållet den sista destinationsorten inom gemenskapen och som avgångsort för transporten efter uppehållet den första avgångsorten inom gemenskapen.

Försäljning av el samt av gas eller värme och kyla som levereras genom nät

63 e §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överlåts. Om varorna inte överlåts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i Finland om köparen de facto konsumerar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överlåts. Om varorna inte överlåts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

I denna paragraf avses med skattskyldig återförsäljare en näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas, el, värme och kyla är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen konsumtion av dessa produkter är obetydlig.

Gemenskapsinterna förvärv

63 f §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha skett i Finland om en vara som ska transporteras till köparen finns här i landet när transporten upphör.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ske i Finland även då köparen för det gemenskapsinterna förvärvet har använt det mervärdesskattenummer som givits i Finland och varutransporten har inletts i en annan medlemsstat, om inte köparen visar att det gemenskapsinterna förvärvet har beskattats eller att han har fullgjort sin deklarationsskyldighet i anslutning till det gemenskapsinterna varuförvärvet i den medlemsstat där varutransporten upphörde.

63 h §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 g § i den stat där varutransporten upphörde även då

1) köparen är en näringsidkare som saknar säte för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,

2) köparen har köpt varan för vidareförsäljning i den stat där varutransporten upphörde,

3) följande köpare är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare och han finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga i den stat där transporten upphörde,

4) varan i samband med köparens gemenskapsinterna förvärv har transporterats direkt från en annan medlemsstat än Finland till följande köpare,

5) köparens faktura beträffande vidareförsäljningen överensstämmer med en sådan bestämmelse i köparens etableringsmedlemsstat eller, om den följande köparen har upprättat fakturan, en sådan bestämmelse i den stat där transporten upphör som motsvarar 209 e §, och

6) köparen har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 162 §.

70 §

— —

Skatt betalas på försäljning av varor till passagerare på ett fartyg eller luftfartyg för att medtas som resgods, om försäljningen sker under sådan persontransport som avses i 63 d §.

— —

72 a §

Skatt betalas inte på sådan gemenskapsintern varuförsäljning som nämns i 72 b §.

En förutsättning för skattefri försäljning är att säljaren i fråga om den har fullgjort skyldigheten enligt 162 § att lämna en sammandragsdeklaration. Detta gäller inte försummelser som kan anses vara obetydliga.

72 b §

— —

Försäljningen av en vara betraktas som gemenskapsintern försäljning endast om

1) köparen är en näringsidkare eller en annan juridisk person än en näringsidkare som är verksam i någon annan medlemsstat än Finland, och

2) köparen har beviljats ett mervärdesskattenummer i en annan medlemsstat och köparen har meddelat säljaren detta nummer.

— —

72 g §

Skatt behöver inte betalas för gemenskapsinterna varuförvärv enligt 63 f § i Finland, om

— —

162 §

Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna en sammandragsdeklaration

1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,

2) över försäljningar av sådana tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 § och som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare men finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga, är skyldig att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för sådana försäljningar av tjänster som är befriade från skatt i beskattningsstaten,

3) över sådan vidareförsäljning av varor som sker i den stat där transporten upphör, om de gemenskapsinterna varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattade i den stat där transporten upphörde,

4) över mervärdesskattenumren för näringsidkare för vilka varor har transporterats genom de i 18 c § avsedda arrangemangen med avropslager, samt om ändringar i dessa uppgifter.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen samt andra förändringar i fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på kalendermånaden.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

209 s §

Näringsidkaren ska föra en förteckning över de varor som näringsidkaren själv eller någon annan för näringsidkarens räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

En näringsidkare som överför varor genom de i 18 c § avsedda arrangemangen med avropslager ska föra en förteckning som gör det möjligt att övervaka att den paragrafen iakttas på behörigt sätt.

I en näringsidkares bokföring ska det gå att identifiera sådan lös egendom som för en arbetsprestation eller värdering blivit sänd till näringsidkaren från en annan medlemsstat av en näringsidkare som är införd i den andra medlemsstatens register över mervärdesskattskyldiga.

En näringsidkare till vilken varor säljs genom de i 26 h § avsedda arrangemangen med avropslager ska föra en förteckning över dessa varor.

Bestämmelser om vad som ska ingå i de förteckningar som avses i 2 och 4 mom. finns i artikel 54a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

———

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

Denna lag tillämpas om en såld vara har levererats den dag lagen träder i kraft eller därefter. På försäljning av varor som har levererats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 18 c, 18 d, 26 h och 26 i § i denna lag tillämpas om en vara har överförts till en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat den dag lagen träder i kraft eller därefter. På varor som före ikraftträdandet av lagen har överförts från Finland till ett lager som är beläget i en annan medlemsstat eller från en annan medlemsstat till ett lager som är beläget i Finland, från vilket lager köparen har rätt överta äganderätten till varorna, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 29 november 2019

Republikens President

Sauli Niinistö

Finansminister Mika Lintilä